

Svar (8/11 02)**Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):**

Fondsbeskatningsloven blev indført i 1986 som led i en aftale mellem Det konservative Folkeparti, Venstre, Centrum-Demokraterne, Kristeligt Folkeparti, Socialdemokraterne og Det radikale Venstre om en skattereform. Alle fonde, der er registreringspligtige efter lov om fonde og foreninger eller lov om erhvervsdrivende fonde beskattes efter reglerne i fondsbeskatningsloven.

Disse fonde opgør principielt den skattepligtige indkomst på samme måde som aktieselskaber. De særlige forhold, der gælder for fonde, nødvendiggør imidlertid nogle fravigelser fra dette principielle udgangspunkt. Det gælder bl.a. den skattemæssige behandling af de uddelelser, som en fond foretager til almennyttige eller velgørende formål, hvilket der jo er tale om i det aktuelle tilfælde.

Princippet bag fondsbeskatningen er således, at fonde ikke beskattes, i det omfang indtægterne bruges til udmøntning af fondens formål. Er fonden almennyttig anses udførelsen af det almennyttige formål som i sig selv nok til, at der ikke skal betales skat i fonden. Er der tale om eksempelvis en familiefond, vil uddeling til stiftens familie eller andre udløse skat hos disse. Fondsbeskatningsloven sikrer derimod, at fonden beskattes, i det omfang den opsamler indkomst i stedet for at uddele til fyldestgørelse af fondens formål.

Fondsbeskatningslovens § 4, stk. 1, giver fonde mulighed for at fradrage uddelinger til almenvælgørende eller på anden måde almennyttige formål. Hensigten er, at fonde som nævnt – ligesom før fondsbeskatningslovens indførelse – ikke skal beskattes af indkomst, som anvendes til almenvælgørende eller almennyttige formål.

Fonde kan også fradrage hensættelser til opfyldelse af konkrete almenvælgørende eller almennyttige formål, jf. fondsbeskatningslovens § 4, stk. 4. Hensættelserne skal være benyttet i sin helhed inden 5 år. Hensættelsesadgangen skal gøre det muligt at gennemføre større almennyttige eller almenvælgørende formål, der overstiger fondens økonomiske evne i et enkelt år.

Fonde har endvidere et særligt konsolideringsfradrag efter fondsbeskatningslovens § 5, stk. 1. Fradraget udgør op til 25 pct. af de udlodninger til almenvælgørende eller almennyttige foreninger, der foretages i årets løb. I forarbej-

derne til fondsbeskatningsloven anføres bl.a. følgende om baggrunden for konsolideringsfradraget:

»Medens aktieselskaber normalt vil have mulighed for at udvide aktiekapitalen, har fonde og foreninger som regel ingen mulighed for at få tilført ny kapital – bortset fra afkastet af den eksisterende – når fonden eller foreningen først er etableret. For at værne mod udhuling af fonds- og foreningskapitalen foreslås det, at der i et vist omfang gives adgang til hensættelse til konsolidering af kapitalen med den konsekvens, at hensættelsesbeløbet ikke beskattes. For fondes vedkommende beregnes det maksimale hensættelsesbeløb på grundlag af størrelsen af de foretagne uddelinger til almennyttige eller almenvælgørende formål.«

Konsolideringsfradraget for fonde kan således også ses som et incitament for fonde til at uddele til almenvælgørende eller almennyttige formål. Fjernes konsolideringsfradraget fjernes dette incitament, eller også risikerer man en udhuling af kapitalen i de fonde, der støtter almennyttige og velgørende formål. Det vil alt andet lige give færre uddelinger til sådanne formål.

Det er værd at bemærke, at der er visse begrænsninger i adgangen til at foretage fradrag efter ovennævnte regler. For det første gælder der en prioriteringsregel, der indebærer, at der kun er fradrag for uddelinger og konsolideringsfradrag, der overstiger de skattefrie udbytteindtægter i fonden. For det andet kan fradragene ikke skabe en negativ skattepligtig indkomst, der kan fremføres til senere indkomstår.

På den baggrund finder jeg, at fondsbeskatningslovens regler om uddeling er både hensigtsmæssige og rimelige.

Med hensyn til spørgsmålet om de provenumæssige konsekvenser af en konkret uddeling fra A.P. Møller-fonden, kan jeg oplyse, at en almennyttig eller almenvælgørende uddeling på 1,5 mia. kr. teoretisk set kan udløse et samlet fradrag på op til 1,875 mia. kr. med en skatteværdi på indtil ca. 0,56 mia. kr.

Det er dog ikke ensbetydende med, at det offentlige nødvendigvis mister et provenu af denne størrelse ved udlodningen. Det fulde provenutab forudsætter, at fradraget ikke begrænses af skattefrie udbytteindtægter, og at fonden i øvrigt har en tilstrækkelig positiv indkomst, som fradraget kan modregnes i. Hertil kommer, at provenutabet kun fremkommer, hvis der sammenlignes med en situation, hvor fonden akkumulerer i stedet for at udlodde. Det afgørende er